

commissie op te richten, de al genoemde Nederlands-Indische Commissie voor Australië en Nieuw-Zeeland, die de Indische belangen in die twee territoria zou behartigen; zij zou Melbourne als zetel krijgen – dat was de stad waar zich de meeste Australische departementen en de hoofdkwartieren van de Australische strijdkrachten bevonden en waar ook MacArthur in eerste instantie was neergestreken.¹ Nadat Gerbrandy dat voorstel op 3 april telegrafisch had goedgekeurd, stelde van Mook bij besluit van 7 april² de commissie in. Zelf zou hij via de Verenigde Staten (waar van der Plas werkzaam zou zijn) samen met zes van de door hemzelf in Indië uitgekozen personen: Blom, Crena de Iongh, Eggens, Honig, Sitsen en Soejono, en twee die door van Starckenborgh waren aangewezen: Lovink en Warners, naar Londen reizen – hij had dus voor de commissie anderen uitgekozen en ook die keuze was door Gerbrandy goedgekeurd. Voorzitter van de commissie werd van Hoogstraten, leden werden Loekman Djajadiningrat en Smits – het was van Mooks bedoeling dat Djajadiningrat de leiding zou krijgen van ‘de informatiedienst’, waarmee de dienst bedoeld werd die berichten over Indië zou verspreiden. Wat op dat moment in Australië aan andere Nederlands-Indische instellingen aanwezig was (een *Netherlands Purchasing Commission*³ en de *Netherlands Indies Maritime Commission for Australia and New Zealand*) werd opgeheven – hun personeel werd aan de commissie ter beschikking gesteld en ook Bos en ir. Jansen werden daaraan, naast anderen, verbonden. ‘Onder voorbehoud van een nadere omschrijving van haar taak’, droeg van Mook in het vermelde besluit de commissie op:

‘1. de behandeling in Australië en Nieuw-Zeeland van alle zaken betreffende goederen, kredieten, fondsen, goud, de scheepvaart en uitgewekenen, een en ander voorzover uit Nederlands-Indië afkomstig, voor Nederlands-Indië bestemd of waarbij Nederlands-Indische belangen zijn betrokken;

2. de organisatie en de leiding van een Nederlands-Indische informatiedienst, zulks in samenwerking met de in Australië verblijvende onderdelen van de Koninklijke Nederlandse Marine en het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger.’

Een instructie kreeg de commissie voorshands niet.⁴

¹ Van Mook en de zijnen verbleven eerst in Sydney, dat groter was dan Melbourne – zij waren na enkele weken naar Melbourne verhuisd. ² Tekst in ARA, Coll.-P. J. A. Idenburg, 3. ³ Er was ook een *Netherlands Purchasing Commission* in de Verenigde Staten. ⁴ Die instructie (exemplaar in ARA, Coll.-P. J. A. Idenburg, 3) stelde van Mook pas eind september '42 in Londen op. Er werd o.m. in bepaald dat de commissie bij de uitoefening van haar taak onder het algemeen toezicht stond van